

fra det nærmeste Aalestade. Men naar jeg ved at anbringe et Aalestade udenfor min Grund kan holde slige faste Redsker i en saadan Afstand fra denne som 500 Favne, ved Hjælp af Domstolene, saa synes det dog virkelig syn- derligt at tale om, at man kræver Hvermands Rettigheder ved nu at bestemme en Frednings- grænde af 100 Favne. Jeg veed meget godt, at der er megen Tvivl tilstede hos Befolkningen, henholdsvis hos Grundejerne og hos Fiskerne, om, hvor langt Enhvers Ret gaaer. Jeg veed meget godt, at Fiskerne nu anbringe deres staaende Redsker lige ind til Landgrunden, men, fordi de gjøre det, er det jo dog ikke der- med sagt, at de vilde kunne vedblive dermed, naar Grundejerne paatalte dette ved Domstolene. Efter de Domme, der tidligere ere faldne, maa jeg tværtimod meget betvivle, at Fiskerne i Til- fælde af Sags Anlæg vilde kunne opnaae Er- kjendelse af en Ret til at vedblive dermed. Dette ligeoverfor de ærede Medlemmer, som formene, at den af mig i § 2 foreslaaede Be- stemmelse skulde indeholde et for stort Indgreb i Hvermands Ret. Ligeoverfor de ærede Med- lemmer, som have meent, at Bestemmelsen i § 2 ikke var nok, maa jeg derimod bemærke, at det, at Eneretten til Fiskeri med faste Redsker kun strækker sig 100 Favne ud, jo ingenlunde for- hinder, at Vedkommende kan strække sin Aale- ruselænke indtil 2—300 Favne ud i Dybet, om han vil, kun at han ikke er eneberettiget i denne Afstand. De 100 Favne betinge jo derhos, forsaavidt som den Vedkommende virkelig be- nytter sin Fiskeriret til i en saadan Afstand at anbringe Aalestader eller andet fast Redskab, atter et Sikkerhedsbelte udenfor det første af andre 100 Favne, indenfor hvilket Ingen maa drive Fiskeri. Det forekommer mig, at der dog heri ligger en ganske god Beskyttelse for den tilstødende Landgrundejer. Jeg maa iøvrigt allerede nu bemærke, at netop Bestemmelsen i § 2 om Eneretsgrænsen har været en af dem, med Hensyn til hvilke jeg længst har været i Tvivl, og som jeg længe har været uvis, om jeg burde foreslaae. — Den Lænke, som frem- kom fra det ærede 3die Medlem for 9de Kredts (Mourier-Petersen), om at gjøre Fjordfiskeriet, om jeg saa maa sige, til en Statsdomaine, kan jeg slet ikke gaae ind paa. Det vilde, fore-

kommer det mig, være at vanskeliggjøre, for ikke at sige at affære Benyttelsen af Fiskeriet for en stor Deel af den Befolkning, som nu benytter det og har lovlig Ret til at benytte det.

Tvende ærede Medlemmer have været enige om, at det vilde være rigtigst, om Regulativerne for Fiskeriet i Fjordene bleve fastsatte ikke ved Overenskomst mellem de tilstødende Communer, men af Landvæsenscommissionerne, og at det derhos ikke skulde staae til Communerne, om de vilde have saadanne Regulativer eller ikke, men at det skulde paabydes, at slige Regulativer skulde tilveiebringes. Jeg behøver imidlertid neppe at gjøre opmærksom paa, at den af mig paa dette Punkt foreslaaede Bestemmelse er i fuld Overensstemmelse med, hvad jeg iøvrigt har optaget i Lovforslaget. Det forekommer mig, at saadanne Regulativer kun bør bringes tilveie der, hvor der virkelig søles en Trang til dem, og man tør dog vel antage, at hvor denne Trang er tilstede, der ville de vedkom- mende Communer's Bestyrelser ogsaa være virk- somme for at bringe Regulativer tilveie. Det forekommer mig endvidere, at man ikke ret vel vil kunne bruge Landvæsenscommissionerne til at afgjøre det Slags Spørgsmaal. Jeg vil i saa Henseende kun henvise til det ganske over- ordentlige Omfang, som disse Forretninger vilde kunne faae, f. Ex. for Limfjordens Ved- kommende. Det vilde blive en aldeles mon- streus Landvæsenscommission, hvorom der der maatte blive Tale, og den vilde derved faae et Hverv, som laa langt udenfor Grændserne af, hvad man hidtil har troet passende at kunne henlægge til saadanne Commissioners Afgjø- relse; jeg vilde derfor være meget betænkelig ved at gaae ind derpaa. Man vil vel her- imod kunne indvende, at Affattelsen af Regula- tiver for vore store Adrag, naar de skulle be- tragtes som et samlet Fiskevand, ogsaa vil be- tinge Dannelsen af meget talrige Landvæsens- commissioner; men der er den store Forskjel, at der jo for Aaernes Vedkommende, i Hen- hold til Lovforslagets Bestemmelse i § 9, vil kunne affattes særlige Regulativer for de en- kelte Stykker af dem. Dette troer jeg vil nok i Reglen blive Tilfældet; jeg troer, at man meget sjældent vil komme til at faae et enkelt Regulativ for et saadant Fiskevand, som f. Ex.